

Barn og jul...

«Det var en kveld like før jul. Det hadde snødd tett hele dagen og alt var blitt så hvitt, fint og stille. Inne i stua var det lunt og godt, og det knitret og smalt lystig i et stort bål på peisen. Barna hadde hjulpet mor å bake sirupsnipper og nå satt de nok så mette og fornøyde rundt det rosemalte flygelet og hørte på onkel Per som sang og fortalte om en reise over alle blåner».

Foto: «Vinter, skog, bål, kaldt» fra Nes kommunes bildearkiv

Slik beskriver Per Aspelin den perfekte førjulskveld, glade barn, familien som gjør noe sammen og alle er spente og fulle av forventning til den store dagen. Advent er tiden før jul hvor vi skal forberede oss til høytiden. Ordet kommer fra det latinske *adventus Redemptoris* som betyr frelserens ankomst. Da jeg var liten kom bestemor til oss i adventstiden. Vi bakte julekaker, mamma hadde kjøpt en halv gris og det ble både sylte, ribbe og annet godt av denne. Huset ble vasket og på kjøkkenet satt det fire unger og laget julegaver, julepynt og hørte på Per Aspelins «Putti plutti pott». Det viktigste var at vi var sammen og forberedte julen sammen. Vi ventet på den store høytiden, da alt var skinnende rent, det luktet jul i huset og vi ventet alle spent på den store dagen. Julaften, årets fineste dag! Dagen vi våknet til i otta og så verdens vakreste tre, julesokker lå i stua og vi gledet oss til kvelden.

Beskrivelsen ovenfor står i kontrast til at det er 150.000 barn som ikke gleder seg til jul. Det kan være mange årsaker til det som fyll, bråk, krancling eller slitne voksne. Det kan være de kjenner savn av en forelder uansett hvor de er og feirer. Det er over 100.000 barn som lever under fattigdomsgrensen, og gaver og god mat kan være noe foreldrene ikke har råd til. Disse barna trenger at vi bryr oss. I høytider blir alle følelser forsterket. Eget liv blir sammenlignet med alt vi ser rundt oss, og vår innside blir i større grad sammenlignet med andres utside eller fasade, om man så vil. Om vi får en følelse av uro for et av barna i barnehagen, på skolen eller i nabolaget, da er det så viktig at vi gjør noe. Inviter dem inn, vis at du bryr deg og by på en kopp kaffe eller et

glass brus. Løft fram personens sterke sider og ressurser, da vil muligheten for dialog være sterk. Lytt med hjertet og vis at du er interessert i den andres tanker og ideer! Vær et medmenneske.

Kan vi klare å løfte frem det å lære barna nestekjærlighet, ved å invitere med noen som kanskje ikke har det like godt, på en førjulsaktivitet? En klassekamerat, en nabo eller en venn. Høytider frembringer glede i de som har det godt og har noe å glede seg til, men kan virke forsterkende på sorg og savn hos de som ikke har det like romslig og godt. Derfor kan det være veldig betydningsfullt å se og ta vare på hverandre litt ekstra godt i denne tiden.

Julen handler nettopp om å bry seg, om å være raus og å ta vare på hverandre. Vi feirer ikke jul for julenissen og gaver. Julebudskapet handler om håp, kjærlighet og hjertevarme. Julen handler, slik jeg ser det, om måtehold og huske hvorfor vi feirer jul. Vi ønsker et varmere samfunn hvor vi sammen kan ta vare på alle i vårt lille samfunn.

Bruk tiden i desember til å være sammen med barna på deres premisser. Ikke legg fokuset på materielle ting. Det er ikke et skinnende rent hus som er viktig, eller at alle syv kakeslag er bakt. Ei heller at man har rukket alt det samme som naboen har gjort, eller det naboen har postet på sosiale medier at han har gjort. Det skaper et indre stress. Ha heller fokus på å være tilstede her og nå, med de som betyr mest. Det er de små ting som betyr noe.

Jeg ønsker dere alle en fredfull adventstid og en riktig god jul!

Skribent Tove Hansen URO-koordinator,
og URO- trenerne i Nes

